

Дігтярівське ткацтво — роду оберіг

*Якщо людина хоче ткати
Знайдеться в неї нитка і на
верстаті час,
Зуміє всі відтінки підібрати
Й шедеври вийдуть з-під руки не раз*

Вступ:

Україна здавна славиться своїми традиціями, ремеслами та майстерністю. Одним із найдавніших і найцінніших видів народного мистецтва є ткацтво. Особливе місце серед українських осередків займає Дігтярівське ткацтво — унікальне явище, яке передавалося від покоління до покоління, як справжній оберіг роду і землі.

У наш час, коли багато стародавніх ремесел зникають, відродження Дігтярівського ткацтва має велике значення. Це не лише збереження культурної спадщини, а й підтримка національної ідентичності, духовності та краси української душі.

Мета проєкту:

Відродження, збереження та популяризація елементу нематеріальної культурної Спадщини “Дігтярівське ткацтво” через відтворення унікальних технік виконання та передачу знань наступним поколінням.

Історична довідка:

Село Дігтярі, що на Чернігівщині, відоме своїми ткалями ще з XVIII століття. Саме тут розвивалося художнє ткацтво, яке відзначалося яскравими кольорами, багатим орнаментом і символічними візерунками.

Ткалі з Дігтярів славилися на всю Україну: вони ткали рушники, скатертини, пояси, плаhti. У кожному виробі відчувалася душа майстрині, її любов до рідної землі.

Особливості Дігтярівського ткацтва:

- Використання натуральних ниток — льону, конопель, вовни.
- Поєднання полотняної та перебірної техніки ткацтва у всіх варіантах, доданий своєрідний клітчастий візерунок. Основні мотиви цих тканин – розет та ромби.
- Основні кольори — насичені сині, оранжеві, охристо-золотисті, коричневі, пурпурно-вишневі та зелені.
- Унікальна техніка ткання, яка поєднує естетику і символізм.
- Кожен рушник чи доріжка мали своє значення-оберіг: від любові до достатку, від захисту до щастя.

Культурна спадщина:

Рішенням Чернігівської обласної експертної ради “Дігтярівське ткацтво” включене до Обласного переліку елементів нематеріальної культурної спадщини (протокол №2 від 03.04.2019 року).

Завдання проєкту:

- Організувати роботу по вивченню ткацького обладнання та зразків орнаментів, що використовувалися на виробництві Дігтярівської фабрики.

- Налагодити зв'язки з майстрами ткацтва, залучити їх до проведення заходів на базі Дігтярівського будинку культури та краєзнавчого музею Срібнянської селищної ради (зустрічі, майстер-класи, засідання клубів за інтересами, аукціони, виставки).

- Популяризувати елемент нематеріальної культурної спадщини "Дігтярівське ткацтво" через унікальну ляльку-мотанку.

Очікувані результати:

- Жителі громади ознайомляться з історією ткацтва свого краю.
- Зросте інтерес до народної творчості.
- Збережуться знання про Дігтярівське ткацтво, як про родовий оберіг українців.
- Відбудеться відродження ремесла через творчі ініціативи.

Висновок:

Дігтярівське ткацтво — це не просто нитки та візерунки. Це пам'ять поколінь, символ єдності, краса української душі.

Відроджуючи і зберігаючи його, ми зберігаємо своє коріння, традиції й любов до рідного краю.

